

”När fan blir gammal, blir han religiös”,
är en devis som inte stämmer det minsta
med verkligheten.

Det krävs inte mycket kontakt med äldreården
för att inse att ålderdomen verkar som en
katalysator för de ämnen vi är gjorda av.
Likt ett förstoringsglas som sätter alla våra
drivkrafter under lupp, när väl ungdomens
påklustrade förväntningar och masker en gång
för alla – till marken falla.
Inget vare sig heligt, fromt eller religiöst över
detta.

Och det hjärtats innersta är fullt av
kommer mun och handling obarmhärtigt
leverera.
Illvillighet, själviskhet och aggression
för en del
Välvilja, tålamod och saktmod
för andra

När fan blir gammal blir han inte religiös
bara mer rak och ärlig med vem han
alltid varit, och vem han är idag.

”Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej därifrån, när han bliver gammal.” (Ords. 22:6)

"För goda seder dåligt sällskap är fördärv."
(1 Kor. 15:33)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Regular med Poeter.se id #8889 innehar upphovsrätten